No. 3108. Woensdag 22 November 1939. 56ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

ENCYCLIEK SUMMI PONTIFICATUS

Vervolg.

Bovennatuurlijke waarheden.

Dit zijn de bovennatuurlijke waarheden, welke een steviger grondslag vormen en de meest hechte band zijn van een eenheid, welke nog versterkt is door de liefde van God en van Onzen Goddelijken Verlosser, door Wien wij allen redding ontvingen „om op te bouwen het Lichaam van Christus; opdat wij elkaar vinden in de eenheid van het geloof en in de kennis van den Zoon van God, als een volmaakt mens, als iemand vervuld met de volheid van Christus" (Ephes. 4, 12, 13).

In het licht van de eenheid van geheel het mensdom, welke volgens de wet en in feite bestaat, voelen de individuen zich niet afgezonderd als eenheden, als zandkorrels, doch voelen zij zich verenigd door de eigen kracht van hun natuur en hun innerlijke bestemming tot een organische harmonieuse wederkerige verwantschap, welke varieert met de verandering der tijden. En de volkeren zijn, ondanks een verschil van ontwikkeling als gevolg van verschillende voorwaarden van leven en beschaving, er niet toe bestemd, de eenheid van het menselijk ras te verbreken, doch integendeel het te verrijken en te verfraaien door het mededelen van elkanders bijzondere gaven en door de wederkerige ruil van goederen, wat alleen mogelijk is, wanneer een onderlinge liefde en een levendig gevoel van mildheid al de zonen van eenzelfde Vader en al degenen, die door hetzelfde Goddelijk Bloed verlost zijn, verenigt.

De Kerk van Christus, de getrouwvolle bewaarder van de leer der Goddelijke Wijsheid kan niet en denkt er ook niet aan de eigen kenmerken, welke ieder volk met naijver en begrijpelijke trots lief heeft en als een kostbare erfenis bewaart, te miskennen en te verachten. Haar eis is een bovennatuurlijke eenheid in alomvattende liefde, intens gevoeld en beoefend, en niet de eenheid welke alleen maar uiterlijk en oppervlakkig is en daardoor zonder kracht.

De Kerk begroet met vreugde en volgt met haar moederlijke zegen, iedere leiding en elk bestuur, wat streeft naar een wijze en geordende ontwikkeling van de eigen krachten en strevingen, welke hun oorsprong hebben in het eigen karakter van ieder ras, vooropgesteld dat zij niet indruisen tegen de plichten, welke op elk mens rusten, voortkomende uit zijn eenheid van oorsprong en zijn gemeenschappelijke bestemming.

De werkzaamheid der missionarissen.

Zij heeft in haar missionering herhaaldelijk getoond, dat dit beginsel de leidster is van haar algemeen apostolaat.

Baanbrekende onderzoekingen en navorsingen, welke met zich brachten opoffering, toewijding en liefde van de kant der missionarissen van iedere leeftijd, zijn ondernomen om een dieper inzicht te vergemakkelijken in de meest verschillende beschavingen en hun geestelijke waarden op een hoogte te brengen, nodig voor een vruchtbare en doeltreffende prediking van het Evangelie van Christus. Al datgene, wat in zulke gebruiken en gewoonten niet onafscheidelijk verbonden is met godsdienstige dwalingen, zal het onderwerp zijn van een welwillende beschouwing, en als het mogelijk is, zal het worden aangemoedigd en ontwikkeld.

Onze onmiddellijke voorganger, heiliger en eerbiedwaardiger gedachtenis, zulke normen toepassend bij een bijzonder moeilijke zaak, nam enige edelmoedige beslissingen, welke een monument zijn voor zijn inzicht en voor de diepte van zijn apostolische geest. Vrees niet, zeggen Wij U, Eerbiedwaardige Broeders, dat Wij op deze weg niet zonder aarzelen zouden voortgaan. Al degenen, die de Kerk intreden, moeten weten, dat, hoe ook hun afstamming of hun taal is, zij gelijke rechten hebben als de kinderen in het Huis der Heren, alwaar de wet van Christus en de vrede van Christus heerst.

In overeenstemming met deze beginselen van gelijkheid, wijdt de Kerk haar zorg aan het vormen van een beschaafde inlandse priesterschap en vermeerdert zij langzaamerhand het aantal der inlandse Bisschoppen. En met het doel uitdrukkelijk uiting te geven aan Onze voornemens, hebben Wij het komende Feest van Christus' Koningschap gekozen om bij het graf der Apostelen twaalf vertegenwoordigers van de meest uiteenlopende volkeren en rassen, te verheffen tot de bisschoppelijke waardigheid. Te midden van de afbrekende tegenstellingen, welke de menselijke familie verdeelt, moge deze plechtige handeling aan al Onze zonen, over geheel de wereld verspreid, leren, dat de geest, de leer en het werk van de Kerk, nooit anders kan zijn, dan dat wat de Apostel der Heidenen predikte: „Trek aan den nieuwen mens, die tot beter inzicht vernieuwd is naar het beeld van zijn Schepper. Zo is geen Griek meer of Jood, geen besnedene of onbesnedene, geen barbaar en geen Scyth, geen slaaf en geen vrije; maar Christus ise alles in allen". (Coloss. 3, 10, 11).

De beoefening der liefde.

Er bestaat geen vrees, dat het bewustzijn van de algemene broederschap door de leer van het Christendom en de geest daarvan opgewekt, in tegenstelling is met de liefde voor de overleveringen en de roemrijke feiten van iemand's vaderland, of dat het de vooruitgang en wettige belangen zou verhinderen. Want het zelfde Christendom leert ons, dat wij in de beoefening der liefde de door God gegeven orde moeten volgen en de ereplaats van onze toewijding en goede werken moeten geven aan degenen, met wie wij door bijzondere banden verbonden zijn.

Gaf niet de Goddelijke Meester Zelf een voorbeeld van voorliefde voor Zijn Eigen streek en vaderland, toen Hij weende over de komende verwoesting van de Heilige Stad. Doch de wettige en goed-geregelde liefde voor onze geboortestreek moet onze ogen niet doen sluiten voor de allesomvattende natuur der Christelijke Liefde, welke van ons vraagt de belangen van anderen te bezien in het vredebrengend licht der liefde.

Dit is de wonderbare leer van liefde en vrede, welke zulk een veredelende factor geweest is in de politieke en godsdienstige vooruitgang van het mensdom. En de herauten, die deze leer, gedreven door bovennatuurlijke liefde, verkondigden, bebouwden niet alleen het land en verzorgden de zieken, doch boven alles brachten zij het besmeurde en bezoedelde leven op goddelijke hoogte terug, en voerden het naar de hoogste toppen der heiligheid, waar alles gezien wordt in het licht van God. Zij hebben huizen en tempels opgericht, welke laten zien, tot wat een gezegende en lieflijke hoogte het Christelijke ideaal de mensen brengt, doch boven alles hebben zij van de mensen, wijs of onwetend, sterk of zwak, levende tempels gemaakt van God en takken van de wijnstok, welke Christus is. Zij hebben aan de komende geslachten schatten overgeleverd van oude kunst en wijsheid en hebben voor hen bewaard die onschatbare gave van eeuwige wijsheid welke de mensen als broeders aaneenschakelt door het algemeen erkennen van een bovennatuurlijk bezit.

Eerbiedwaardige Broeders, het vergeten van de wet der algemene liefde, — van die liefde, welke alleen de vrede duurzaam kan maken door het blussen van de haat en door het verzachten van rampspoed en tweedracht — is de bron van de zeer ernstige gevaren, welke de vrede tussen de volkeren bedreigt.

Een andere dwaling.

Maar er is nog een andere niet minder gevaarlijke dwaling voor het welzijn der volkeren en de voorspoed van die grote menselijke gemeenschap, welke allen bijeenhoudt en binnen zijn grenzen alle rassen omvat. Het is de dwaling, vervat in de gedachten, welke het burgelijk gezag losmaken van iedere soort van afhankelijkheid ten opzichte van het Opperwezen — Eerste Oorsprong en volstrekte Meester zowel van mens als van maatschappij — en van iedere beperking door een Hogere Wet afgeleid van God als van Zijn Eerste bron. Hierdoor geven zij het burgerlijk gezag een onbegrensde macht, welke alleen maar luistert naar de wisselvalligheid van de menselijke wil, of naar de toevallige historische behoeften, of belangen van weinigen.

Zijn eenmaal, aldus het gezag van God en de heerschappij van Zijn wet ontkend, dan eigent het burgerlijk gezag, als een onafwendbaar gevolg, zichzelf het absoluut gezag toe, hetwelk uitsluitend behoort aan het Opperwezen. Het stelt zichzelf in de plaats van den Almachtige en verheft de Staat of de partij tot laatste doel van het leven, tot hoogste norm van de zedelijkheid en juridische orde, en verbiedt derhalve ieder beroep op de beginselen van de natuurlijke rede en van het Christelijk geweten. Wij vergeten natuurlijk niet te erkennen, dat de valse beginselen gelukkigerwijze niet altijd hun volle invloed uitoefenen, in het bijzonder daar waar eeuwenoude christelijke tradities, welke de volkeren gevoed hebben, nog diep ingeworteld bestaan, zij het ook onbewust.

Ook moet men niet vergeten, de wezenlijke onvoldoendheid en zwakheid van ieder sociaal beginsel wat berust op een zuiver menselijke grondslag en ingegeven is door zuiver aardse beweegredenen en wat alleen steunt op een absoluut uiterlijk gezag.

Overal waar de afhankelijkheid van het menselijk recht van het Goddelijke wordt ontkend, waar een beroep alleen mogelijk is op een of ander onzeker begrip van zuiver menselijk gezag, en een gezag geëist wordt, hetwelk alleen steunt op nuttigheidsmoraal, daar verliest de menselijke wet terecht haar hoogste gezag en zedelijke kracht, wat een wezenlijke voorwaarde voor haar erkenning en waarom alleen zij offers vragen mag.

Wordt vervolgd.

WAAROM?

Met deze pijnigende vraag tobt de mensheid reeds door alle eeuwen heen. De dichter van de Paradijsvloek laat een knook en knekelkaravaan, als een uitbeelding van de lijdende mensheid aan ons oog voorbij trekken, waarbij de vertwijfelende kreet van het „waarom" als een somber tromgeroffel, de begeleiding vormt!

De vraag „waarom" is ook in de afgelopen dagen door honderden hier op Curaçao gesteld, die de zin van dat vreselijke drama, wat zich daar aan de Oostkust van Engeland in enkele ogenblikken afspeelde, niet begrepen hebben.

Of het een Duitse mijn was, zoals Engeland aanstonds na het ongeluk rondseinde? Het pleit dan niet voor Engeland's macht ter zee, dat het zo dicht onder de Engelse kust door vijandelijke schepen mijnen leggen laat. Of het een Engelse mijn was losgeslagen van zijn anker? Door een stom ongeluk werden in enkele ogenblikken tientallen families in rouw gedompeld. Mannen van hun vrouwen en kinderen weggerukt; ruw afgebroken de tere en toch hechte banden.

Het is begrijpelijk en volkomen menselijk, dat op zulk een moment de majesteit van de dood, voor ons treedt als een verschrikkelijke, niets ontziende tyran en dat dan bij duizenden de vraag op de lippen komt: „Maar als het waar is, dat er een God is, die heerst over leven en dood, waarom laat Hij dan toe, dat de tyran van de dood, zulk een offer eist".

En het zijn niet alleen de naaste familieleden en kennissen, maar ook tal van anderen hier en in Nederland, die zulk een vraag stellen.

En velen zullen daaronder zijn, die beginnen met de erkenning, dat God eigenlijk te hoog staat, om door ons mensen ter verantwoording te worden geroepen, maar dan toch niet aarzelen aan God rekenschap te vragen voor deze ramp.

Wat hebben de machten, zo zullen ze vragen, die heersen over leven en dood, voor gehad met deze afschuwelijke ramp?

Wie wilde men daarmee beproeven?
Wat wilde men daarmee bereiken?
En in de verwatenheid, aan sommige onchristelijke geesten eigen, richten zij zich wellicht, tot wat zij noemen de ongekende macht, die de aarde in Zijn onbegrijpelijke handen houdt. Heeft Hij niet gezien, welk een vreselijk leed, deze dood bracht over zovelen? Maar wat ziet Hij dan, wat matigt Hij zich dan het recht aan, over ons te heersen".

Zo roepen zij profanerend uit.

Zo was enkele jaren geleden ook de taal van een Maurice Maeterlinck in de Franse „Figaro" na een groot ongeluk, wat het Belgische volk toen trof.

Uit zulk een taal spreekt een afschuwelijke hoogmoed, naast een volkomen gemis aan kennis van de meest elementaire christelijke levensbeginselen. Maar wij kunnen er zeker van zijn, dat dezelfde gedachten, bewust of onbewust, in de laatste dagen bij velen zijn opgekomen en honderden zich bij dit tragische ongeval hebben gepijnigd met de oude mensen-vraag van het „waarom".

En wat is dan het antwoord hierop?

Laten we beginnen met erop te wijzen, dat tegenwoordig haast dagelijks zulke ongelukken voorkomen, die voor de betrokkenen even droevig zijn. Maar omdat het geen Hollandse schepen betreft, geen schepen waar mensen bij betrokken zijn, die hier wonen, en die wij kennen, gaat de publieke opinie er vluchtig aan voorbij. Het maakt geen indruk op ons en er is dan ook niemand, die aan God rekenschap er van komt vragen.

Maar een ongeluk als dit schokt ons, en vooral hen, die ook tussen de mijnen door hun reis naar Curaçao gemaakt hebben of misschien binnenkort zullen moeten maken. Zij worden er door gewaarschuwd voor het gevaar, dat hen dreigt, of herinnerd aan het gevaar, dat hen gedreigd heeft.

Een ongeluk als dit leidt tot inkeer van duizenden die er maar op los leven. Het vraagt de aandacht van de verantwoordelijke leiders van maatschappijen, besturen en regeringen.

Dit alles is echter nog maar bijzaak.

Vooral belicht zulk een tragisch gebeuren de betekenis van het lijden in christelijke zin, het menselijke lijden, dat wij in een geval als dit in al zijn wrede diepte peilen.

De offers van hen die gedood zijn, van hun nabestaanden en van allen, die onder deze ramp gebukt gaan, zal zonder twijfel rijke vruchten dragen. Men ziet het niet zo terstond, maar de smart is een arbeider in het geheim en in stilte en pas wanneer het voltooid is, wordt het werk blootgelegd. In 'n geval als dit heeft men zich slechts te buigen aan de voet van het kruis en het zwijgend en dus niet morrend te dragen. Dan zal wanneer het ogenblik der overweldiging voorbij is, zowel voor de personen die overblijven, als voor geheel het volk, duidelijk blijken, hoe in het lijden, hoge deugden worden ontwikkeld, bij personen en volken, die het goed weten te dragen.

En deze echt christelijke gedachten zijn troostvoller en rijker, dan de verbitterde machteloze opstanding tegen God, in het stuk van Maeterlinck.

Toen indertijd de huidige koning van België, bij een auto-ongeluk getroffen werd door het verlies van zijn beminde gade, Koningin Astrid, hebben wij in zijn telegram aan de Paus gezonden, kunnen lezen, hoe de Koning met christelijke offervaardigheid, wat hij zelf noemde zijn mateloos lijden, aan de raadsbeschikkingen Gods overliet. Dat dragen in volkomen onderworpenheid is geen lafheid, maar een dergelijke houding vereist 'n heroische heldenmoed, zoals mar weinig mensen bezitten uit zich zelf en gelukkig is een volk, die door zulk een koning-held, geleid en bestuurd wordt.

Moge deze gedachte ook hen bezielen, die door deze ramp getroffen zijn.

Het lijden voert naar God, zeide St. Thomas reeds. En deelde indertijd niet de toen nog soc. democratische heer Duys mede, dat de dood van zijn kind, hem en zijn vrouw gevoerd hadden tot God?

God slaat, maar Hij zalft ook.

Mogen ook zij die onder deze ramp gebukt gaan, in Christelijke gelatenheid en onderwerping hun leed dragen, dat God hen overzond, zo zal naar onze vaste overtuiging, het christelijk loon daarvoor, niet uitblijven.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Heel sterk wordt in deze oorlog de idee gewekt, dat de neutralen nog meer last van de oorlog hebben als de belligerenten. Wie b.v. al heel erg grappig de oorlog voert, is Frankrijk, waarvan we ons nog niet herinneren, dat het een schip verloren heeft en aan manschappen aan het Westfront is Frankrijks verlieslijst vermoedelijk nog kleiner als wat b.v. Nederland in de oorlog verloren heeft. De kleine landen als Polen, moeten bloeden ten koste van de groten, en het blijkt telkens meer en meer, dat het maar een haartje gescheeld heeft, of ook Nederland was op de wapenstilstanddag eenzelfde lot beschoren geweest.

Zo werd althans uit Londen dezer dagen ge meld, dat 't maar 'n haar gescheeld heeft of de Duitsers zouden inderdaad Holland zijn binnengevallen. Op het allerlaatste moment heeft men daarvan echter afgezien. De opzet van de Duitse generaals zou zijn geweest, zo meldt men thans uit Engeland, dat België zijn neutraliteit zou handhaven en de Franse en Engelse legers zou verhinderen om Nederland te hulp te snellen. De laatste berichten echter, die door de Duitse gezant te Brussel werden doorgegeven, waren van dien aard, dat de Duitsers er toch afzagen om dit plan door te zetten.

De Daily Telegraph verduidelijkt nog de laatste zinsnede door de mededeling, dat op het laatste moment België zich aan de zijde van Nederland schaarde en men bovendien in Duitsland tegenmaatregelen van de Ver. Staten vreesde.

Het is o.i. toch wel van belang, alhoewel misschien nog niet opportuum om het te publiceren, wat het Nederlandse volk in deze aan België, en vooral zijn Koning, te danken heeft; maar dat het van een andere kant ook te horen krijgt, wat het van Duitsland te wachten had, niettegenstaande de Duitse garantie van de handhaving van Nederlands neutraliteit.

Duitsland zal het ons moeilijk kwalijk kunnen nemen, dat het vertrouwen in Duitslands beloften meer en meer moeilijk wordt, gezien de activiteit van Duitse vliegers op Nederlands, dus neutraal grondgebied.

Zo werd op 18 November nabij Vlieland binnen de territoriale wateren een Duits watervliegtuig ontdekt Een Nederlands jachtvliegtuig nam het Duitse toestel onder vuur, waarna het de territoriale wateren verliet. Met de achtermitrailleur gaf het Duitse toestel echter vuur. Het Nederlandse toestel ontmoette nog een tweetal Duitse machines, die eveneens het Nederlandse rechtsgebied verlieten. De Nederlandse regering heeft wegens schending van de neutraliteit bij de Duitse regering geprotesteerd en tevens geprotesteerd tegen het feit, dat het Duitse toestel vuur afgaf.

Maar de volgende dag kon de rijkspersdienst dezelfde overtreding melden, dat n.l. Zondagmorgen om half elf bij Schiermonnikoog een Duitse bommenwerper werd gezien, die op vijftig meter hoogte vloog. Het toestel werd door een Nederlandse patrouillevliegtuig onder vuur genomen, welk vuur door het Duitse toestel werd beantwoord. Hierna is het Duitse vliegtuig boven de Waddenzee in de wolken verdwenen. De Nederlandse regering heeft bij de Duitse regering geprotesteerd tegen de neutraliteitsschending en tegen het feit dat het Duitse vliegtuig, dat in overtreding was, het vuur heeft beantwoord.

En daags daarop maakten Duitse vliegtuigen, niettegenstaande de Nederlandse protesten zich aan dezelfde overtreding schuldig en kon er gemeld worden:

Hollandse vliegtuigen hebben een Duits vliegtuig in de nabijheid van Roermond neergeschoten.

Volgens mededelingen van Hollandse zijde heeft men het vliegtuig aangevallen, toen het de Hollandse grens was overgestoken. De Duitse piloot is gedood.

Die niet horen wil, moet voelen, zegt een Hollands spreekwoord.

Maar in Duitsland schreeuwt men blijkbaar nu al moord en brand en het Duitse nieuwsagentschap, semi officiële instelling van de Duitse regering, wijst er op, dat het gebeurde reden kan zijn tot een vijandelijke houding jegens de lage landen. Het nieuwsagentschap beweert, dat de Nederlandse vliegtuigen op Duitse vliegtuigen hebben geschoten, toen deze buiten de Nederlandse territoriale wateren waren.

De Nederlandse gezant is dan Maandag ook al weer snel naar Berlijn vertrokken, naar men aanneemt, om een tweede crisis, die tussen Nederland en Duitsland dreigt te rijzen in de kiem te smoren.

Een andere moeilijkheid, welke op internationaal gebied kan ontstaan, is de kwestie van het leggen van mijnen door Duitsland in neutraal vaarwater, indien althans de Engelse bewering waar is. Ten gevolge van deze schendine van het internationale recht zou dan de Simon Bolivar zijn gezonken, alsmede nog acht andere schepen, n.l. 3 Engelsen, een Italiaan, een Zweed, een Yougo Slaaf en een Lithauer. Engeland beweert dat het daar geen mijnen heeft gelegd ,terwijl Duitsland eveneens ontkent zich aan deze euveldaad te hebben schuldig gemaakt. Het pleit anders niet voor Duitsland, dat Engeland toch niet in eigen vaarwater zoals wel blijkt uit de getroffen Engelse schepen, mijnen zal gaan leggen en verder, dat in de laatste dagen met de storm, niet minder als 12 Duitse mijnen aoan de kust zijn aangespoeld.

Volgens Engelse berichten zitten aan

die Duitse mijnen nog een lelijke zijde:
Volgens tractaat moet, zodra van een mijn de kabel, die de mijnbol verbindt met het mijnanker, breekt en de mijn aan de oppervlakte komt drijven, de ontstekingsinrichting buiten werking zijn gesteld.

En Engeland garandeert dat zijn mijnen aldus geconstrueerd zijn, maar de Duitse mijnen hierin veel te wensen overlaten.

Zou dit waar zijn, dan is het doen van Duitsland nog veel misdadiger en zou eenvoudig de hele scheepvaart in de Noordzee onmogelijk worden.

Over deze mijnen zeide nog onlangs Schout bij Nacht F. J. Heeris: Volgens zijn ervaring van de wereldoorlog, waarin hij als chef van de staf in Zeeland ook met het mijnengevaar belast was — in Zeeland werden in die jaren alleen ruim 1600 mijnen onschadelijk gemaakt — is, dat het uitzondering was, dat een mijn, die aanspoelde, voorzien was van een nog tot ontsteking gereed zijnde inrichting, om de mijn te doen ontploffen. Ook thans zijn reeds vele mijnen aangespoeld, doch alle in zodanige staat, dat zij bij botsing niet meer konden ontploffen, hetgeen niet betekent, dat ieder naar hartelust hieraan kan gaan manipuleren of experimenteren. Naar spr.'s oordeel levert de drijvende mijn slechts in uitzonderingsgevallen gevaar voor een schip op.

Anders staat het met de verankerde mijn, die te allen tijde een zeer groot gevaar oplevert. Dit gevaar is echter in belangrijke mate verkleind door de z.g. paravane. Van de zijde van het Marinebestuur is in de laatste jaren, ook met medewerking van de Scheepvaartinspectie, het aanschaffen van deze afweermiddelen gepropageerd en eind December-begin Januari is een eerste bestelling van 75 stuks geplaatst, waarvan er 14 door de Marine en 61 door diverse stoomvaartmaatschappijen zijn besteld. Van deze 61 waren er niet minder dan 44 door één enkele maatschappij besteld. Na het uitbreken van de oorlog is door diverse stoomvaartmaatschappijen een nieuwe bestelling gedaan van 70 stuks, waarvan er 30 in Nederland in licentie worden gemaakt.

Tot zover Schout bij Nacht Heeris.

Ook dezer dagen is aan de K.N.S.M. de vraag gesteld, waarom deze maatschappij bij de Simon Bolivar geen paravanes heeft gebruikt. Daarop is door de maatschappij geantwoord, dat de maatschappij deze reeds op 1 September bij de fabriek had besteld, maar nog niet ontvangen had.

In Noorse scheepvaartkringen heeft ook het vergaan van de Simon Bolivar grote indruk gemaakt en wordt er op aangedrongen, dat de neutrale staten in deze zullen samenwerken. Door samenwerking vormen ze een macht, die door de belligerenten niet te verwaarlozen is.

Eén nieuwe moeilijkheid heeft zich met Duitsland voorgedaan, door een verklaring der Duitse autoriteiten, dat het Nederlandse S.S. Veendam van de Holland-Amerika lijn en dat Zaterdag a.s. in Nederland moet aankomen, bewapend zou zijn en dus door Duitsland beschouwd zal worden als Franse of Engelse bewapende passagiersschepen. Door de Nederlandse regering zijn direct stappen gedaan, om mede te delen, dat de bewapening van de Veendam absoluut onwaar is. Het schip is dan ook van de lijst geschrapt.

Aan het Westfront is door de stijging der rivieren de strijd absoluut stil: maar inwendig schijnt het in Duitsland des te roeriger te zijn. Of we de Engelse cijfers van 50.000 gearresteerden in Tsjecho Slowakije en 300 duizend man troepen mogen geloven?

Rustig is het er zeker niet. En ook niet in de rest van Duitsland; de correspondent van de New York Herald Tribune uit Berlijn, die daarover iets aan zijn blad bericht had, is aanstonds Duitsland uitgezet en bevindt zich thans in Nederland, waar hij genoeg ongunstigs over de Duitse binnenlandse toestand heeft verteld.

Merkwaardig zijn ook wel de uitlatingen van Hitler's vroegere vriend Otto Strasser en de vroegere geldschieter van de Nazis, de groot-industrieel Thyssen die beiden buiten Duitsland natuurlijk vertoeven en zich zeer ongunstig over de Nazis hebben uitgelaten.

De Osservatore Romano, het blad van de Vaticaan-stad had dezer dagen berichten over ergelijke godsdienstvervolgingen in het door Rusland bezette Polen. Het blad noemde plaatsen waar kerken in stallen en cinema's waren veranderd, waar kloosters worden geconfisceerd en tot staatseigendom gemaakt en ook van vervolgingen van bisschoppen en priesters. Als slachtoffer is o.a. gevallen de ook in Nederland bekende Rutheense aartsbisschop van Lemberg, Graaf Andreas Sceptycki.

De „Osservatore Romano" bericht verder dat de Katholieke Universiteit van Chyrow is verwoest, evenals de bibliotheek van Medska bij Przemysl en het museum van Pulawsky. Ook is de beroemde beeltenis van de H. Maagd van Ostra Brama verscheidene dagen blootgesteld geweest aan de bespotting van de godlozen gedurende de bezetting van Vilnius.

Communistische propaganda wordt op grote schaal bedreven, duizenden vaandels met hamer en sikkel, foto's van Lenin en antigodsdienstige pamfletten werden onder de bevolking verspreid en priesters en kloosterlingen zijn gefusilleerd en de beweging der godlozen heeft ook haar vertakkingen in het bezette gebied gekregen.

Nog tot slot een belangrijk berichtje waaruit wel blijkt, hoe de as Rome — Berlijn, feitelijk totaal verbroken is, nu Duitsland zich met het Russische communisme heeft verbonden.

De radio-omroep te Rome heeft thans in de Russische taal laten omroepen, dat Italië niet zal toelaten, dat Rusland druk op de Balkan gaat uitoefenen. Indien het nodig is, zal Italië intervenieren, evenals het dat gedaan heeft in Spanje teneinde de Europese civilisatie veilig te stellen voor de Russische invloed.

„Het kan verkeren", zeide indertijd Brederode, en dit woord geeft ons ook de hoop, om spoedig van deze ellendige oorlogscrisis verlost te worden.

EMMASTAD

CABARETCLUB.

Zij, die zich reeds opgaven en ook zij, die het wel van plan zijn, maar het tot nog toe verzuimden, worden verzocht a.s. Donderdag om 5 uur in de Club de bijeenkomst bij te wonen ter nadere bespreking van de plannen. Op aller opkomst wordt gerekend.

G. M. van Doornen

CURAÇAOS KAMPIOENSCHAP BILJARTEN.

Biljarten.

Vrijdagavond had de prijsuitreiking plaats voor de wedstrijd om het kampioenschap van Curaçao. Er was vrij goede belangstelling vooral van de zijde van „Holland" en „Asiento".

Na afloop van de laatste partij tussen de heren Arends en Van Lint, welke door den heer Arends werd gewonnen, reikte de heer Willemse de prijzen uit, welke alle door den heer Jippes, waren gewonnen. De prijs voor de tweede plaats was in verband met het onverwachte vertrek van den heer Pelgrim reeds aan deze uitgereikt onmiddellijk nadat hij zijn laatste partij had gespeeld.

De heer Willemse sprak zijn dank uit aan de spelers voor hun prachtige opkomst bij deze wedstrijd, zodat deze een vlot verloop heeft gehad. Vervolgens dankte hij nogmaals de firma's Spritzer & Fuhrman, La Casa Amarilla en El Louvre voor de schitterende prijzen die zij beschikbaar hadden gesteld.

Hierna dankten de heer Ramberg namens B.V. „Holland" en de heer v.d. Molen namens „de Gezelligheid" den heer Willemse voor zijn leiding bij deze kampioenswedstrijden, terwijl de heer Jippes namens de deelnemers zijn dank voor de goede leiding uitsprak en deze vergezeld deed gaan van een stoffelijk blijk van waardering.

Namens het Gouvernement van Curaçao en hen, die daarin werkzaam zijn betuig ik de oprechte deelneming aan allen, die getroffen zijn door den ondergang van het stoomschip „SIMON BOLIVAR". Wij leven mede met al die velen, die door verlies van nabestaanden of vrienden in rouw en verdriet gedompeld zijn.

Moge God Curaçao voor verdere onheilen behoeden.

De Gouverneur van Curaçao,

G. J. J. WOUTERS.

CURAÇAO.

H. MIS VOOR DE SLACHOFFERS VAN DE „SIMON BOLIVAR".

Het Apostolaat ter Zee laat aanstaande Zaterdag om half acht in de Kathedrale Kerk een gezongen H. Mis opdragen voor de zielerust van de slachtoffers van het ss „SIMON BOLIVAR".

Wij kunnen niet anders, dan de gelovigen uitnodigen in grote getale aanwezig te zijn en zodoende door de daad te laten zien, dat deze vreselijke ramp werkelijk voor hen iets heeft betekend.

Een voorbijgaand en oppervlakkig medelijden heeft hier geen zin. Wij moeten tonen, dat wij de slachtoffers willen helpen in zover wij kunnen. Deze schone daad van het Apostolaat ter Zee moet door de bevolking worden overgenomen.

Juist in de Novembermaand, de maand der gelovige zielen, moeten wij tonen dat wij, als katholieken, krachtdadig hulp kunnen verlenen aan de slachtoffers van de ramp. Onverwacht zijn zij uit het leven gerukt. De angst en het vechten om levensbehoud zal wellicht velen verhinderd hebben hun doodsangst op te dragen als zoenoffer voor de uit te boeten straffen der zonde.

Laten wij nu hen ter hulp snellen en door offers en gebed medehelpen dat hunne zielen spoedig rust mogen vinden in God en laten wij ook bidden, dat de nabestaanden de kracht en steun ontvangen, nodig om dit zware leed te dragen.

Komt allen Zaterdag naar de St. Anna. Kunt gij onmogelijk komen, doe dan opUw eigen wijze als katholiek Uw plicht.

DE SCHEEPSRAMP VAN HET SS. „SIMON BOLIVAR".

Zaterdagavond werd de Curaçaose bevolking opgeschrikt door het noodlottig bericht van de scheepsramp van het ss. „Simon Bolivar".

De geruchten, welke om half zes in de stad rond gingen, naar aanleiding van opgevangen radioberichten, werden helaas maar al te spoedig bewaarheid. Feestelijkheden werden afgelast en vele families trachtten door het zenden van telegrammen aan familie in Holland zekerheid te verkrijgen aangaande het lot van hun dierbaren.

Het waren droeve dagen van onzekerheid, welke nu nog niet geheel voor allen voorbij zijn, wijl nog niet alle gevonden zijn. Deze ramp heeft leed gebracht, zowel in Holland als in Curaçao.

Hoe de ramp geschied is, kan nog niet geheel worden medegedeeld. Verschillende berichten spreken elkaar tegen. Het volgende kan echter wel worden medegedeeld:

Het schip is op een mijn gelopen en kort daarop nogmaals op een andere, waardoor bij de reddingspogingen waarschijnlijk een der boten getroffen is, vandaar ook de vele gewonden. Het schip helde spoedig over en ging snel ten onder. De geredden werden op verschillende plaatsen langs de Oostkust van Engeland aan land gebracht.

Volgens de op 20 November des middags te Amsterdam beschikbare gegevens, zijn 89 passagiers voor Curaçao in Engeland geland zonder verwonding; 3 passagiers voor Curaçao met verwondingen, waarvan de aard nog niet bekend is, terwijl 22 passagiers voor Curaçao vermist worden.

Hieronder laten we de lijst dezer vermisten volgen, uit welke lijsten valt op te maken, hoe echtgenoten van hun mannen en kinderen beroofd werden: ouders van al hun kinderen, en hoe twee kinderen als weesjes achterblijven, door het verlies van ouders en 2 broertjes.

In totaal zouden volgens berichten van Maandagavond 99 passagiers zijn vermist en 27 leden van de bemanning: onder deze laatsten de kapitein Voorspuy en de Purser Coster.

Heden zouden 150 passagiers naar Vlissingen worden overgebracht.

Dit is wel de eerste grote ramp, welke Nederland treft in deze oorlog. Het laat zien, dat ook de neutrale landen hun offers zullen moeten brengen aan de oorlogsgod.

Wij leven van harte mede met het zware leed, hetwelk de nabestaanden van de slachtoffers moeten dragen en wij hopen, dat God hen moge sterken.

De volgende 89 passagiers voor Curaçao zijn zonder verwondingen in Engeland geland.

Maria Brown Gorsira; Margarethe Orosowitz; Elfriede Orosowitz; Pieter de Haseth; Bianca Gentilomo; Enriquita Lepelaars; Siegfried Vas Dias; Jan Westerman, vrouw en dochter; Ilse Bauer; Cornelis den Boef en Vrouw; Hendrikje Slagter; Gerhard Wensing (zes jaar); Albertus Wensing (een jaar); Gerarda de Ries; Hendrikus van Onzenoord en dochter; Arie van Dijk, Vrouw en twee kinderen; Laurens Kwaak, Vrouw en twee kinderen; Mevrouw Ann Knevel en dochter (een jaar); Johanna Neeleman en dochter; Johan Kouwenberg; Sytske de Roos; Quirie Kouwer; Jan Suurendonk; Eva van Heutsz en zoon; Hillegonda van der Hoek; Klaas de Jong en Vrouw; Johannes Wessels en vrouw; Laurentius Veltman, Vrouw en drie kinderen; Gerardus Jansen, vrouw en een kind (drie jaar); Jan Veldhuyzen, vrouw en kind; Willem de Groot en Vrouw; Catharina Lissone, Christina Jenissen; Wilhelmina Willemse, Gertrud Preising, Jacob Wensvoort, vrouw en vijf kinderen, Johannes van den Berg, Jacob Lans, Edith en Reinier Matrona, Herbert Kamsteeg, Johannes Leenheer, Cornelis Keykop, Johannes Spykers, Caspar van den Herik, Hugo Trur, Hendrikes van Rysbergen, Elias Mesritz, Johannes de Gelder, Lubbertus van Bruggen, Rein van den Ende, Cornelis de Cocq, Arie Bolraap, Gradus Berghuis, Mai Ping, Ella Lieutenant, Hendrika den Houting, A. Hoorn, Arie Leeuwensteyn.

Volgende drie passagiers zijn met verwondingen te Engeland geland, aard nog niet bekend.

Leonardus Lepelaars, Ianco Hazelhoff, Age Landenga.

De volgende 22 passagiers worden vermist.

Micheline de Haseth Gorsira, Albert ten Have, vrouw en twee kinderen, Leo Lepelaars (drie jaar) Inga Lepelaars (zeven jaar) Jean Pollak, Gerhard Wensing, vrouw en twee kinderen, Johanna Landenga en zoon, Willem Neeleman, Jacoba Wessels, Hedda Jansen, Mevrouw Maria Matrona, Cornelis van der Hoeven, What Chow Kwai, Johannes Knevel en een kind (acht jaar).

Gisteren werd van Duitse zijde erkend, de mijnen waarop Simon Bolivar verging, gelegd te hebben. Een flagrante schending dus van het internationale recht! Maar de schuld hiervan werd gegeven aan......... Churchill.

Nader wordt gemeld, dat van de lijst van Curaçaose vermisten, nog acht personen moeten worden geschrapt, die terecht zijn. De namen kon men nog niet mededelen.

De Curom-omroeper kondigde gisterenavond o.a. het volgende af:

Amsterdam meldt: Heden zijn de eerste gereddenen van de Simon Bolivar-ramp per K.L.M.-vliegtuig op Schiphol aangekomen, n.l.: 4 Zusters Dominicanessen en de Heer Vaz Dias, (klein) zoon van de Directeur van het persbureau Vaz Dias.

De Zusters vertelden dat ze in hun verslagenheid direct na de ontploffing niet wisten, naar welke reddingsboot ze zich moesten begeven. Drie van hen kwamen terecht in één reddingsboot en de vierde Zuster in een andere, die echter zó overvol was, dat ze direct na het te water laten zonk. De Zuster had het geluk zich te kunnen vastklampen aan een wrakhout, waarop ze enige uren bleef ronddrijven, tot ze door een Engels oorlogsschip werd opgepikt.

De Heer Vaz Dias vertelde, dat hij eveneens het geluk had een drijvend wrakstuk te grijpen, terwijl ook hij na enkele angstige uren, door een Engelse torpedo-jager werd opgepikt.

Aan boord van deze boot hoorde de Heer Diaz een derde ontploffing, afkomstig van een diepzeebom, waaruit men meende te mogen afleiden, dat de Engelsen een vijandelijke onderzeeër hadden ontdekt.

Het toppunt van spanning ontstond toen kort na de landing op de Engelse kust, de luchtalarmsirenes begonnen te loeien en de geredden in allerijl werden overgebracht naar de schuilkelders!

KUSTGESCHUT VOOR CURAÇAO EN ARUBA.

We lezen in de ingediende aanvullingsbegroting van het departement van Koloniën voor 1940.

Aangevraagd wordt een crediet van ƒ 2.000.000 voor aanschaffing en opstelling van kustgeschut met bijbehorende zoeklichten ter bescherming van de omvangrijke oliebedrijven op de eilanden Curaçao en Aruba.

Door de maritiem-strategische betekenis, welke deze eilanden in de loop der jaren als bunkerstations hebben verkregen, is het thans noodzakelijk geworden aan de verdediging van deze oliehavens de nodige aandacht te schenken en op korte termijn te voorzien in de meest urgente defensiemaatregelen.

Op jaarlijks wederkerende kosten voor deze batterijen en zoeklichten behoeft niet te worden gerekend, aangezien de bediening van dit materieel zal plaats vinden door het waldetachement mariniers, voor zoveel nodig aangevuld met zich in Curaçao bevindende dienstplichtigen.

Op grond hiervan en mede in verband met de omstandigheid, dat Curaçao zijn jaarlijkse bijdrage aan het Rijk in de kosten van de defensie van dat gebiedsdeel van ƒ 100.000 tot ƒ 240.000 heeft verhoogd, kan de uitgave van ƒ 2.000.000 ten laste van de kapitaaldienst worden gebracht.

De minister acht zich verplicht hierbij aan te tekenen, dat in verband met de tijdsomstandigheden de aanschaffing van het kustgeschut reeds is geschied en dat tot de opstelling binnenkort zal worden overgegaan.

VATICAAN ZENDT UIT IN ONZE TAAL.

Radio Vaticana bericht ons telegrafisch dat voortaan iedere Maandag dit station om 8 uur 20 Amst. Tijd een programma zal uitzenden in de **Nederlandse taal, op een golflengte van 48.47 meter.**

BEKENDMAKING.

Voor indienstreding bij het Korps Militaire Politietroepen worden gevraagd een tiental jongelieden uit het Gebiedsdeel Curaçao.

De opleiding tot politiemilitair wordt op Curaçao gehouden en zal ongeveer anderhalf jaar duren.

Gedurende deze opleiding wordt een inkomen genoten van fl. 50.— per maand, benevens vrije kleeding, voeding en huisvesting.

Na het volgen van de opleiding zullen betrokkenen aan een examen worden onderworpen, waarna, bij gebleken geschiktheid, indeeling volgt bij het Korps Militaire Politietroepen. Alsdan geldt de voor de voor dit Korps vastgestelde salarieering.

Vereischten voor toelating tot de opleiding zijn:

Nederlander of Nederlandsch onderdaan;

Ongehuwd en niet in concubinaat leven;

Leeftijd 19 tot en met 25 jaar;

Lengte tenminste 1.70 meter;

Lichamelijk geschikt voor Militaire- en Politiedienst, te blijken uit een voorloopig geneeskundig onderzoek;

Voldoende algemeene ontwikkeling, ten blijken waarvan een eenvoudig examen zal worden afgenomen;

Onberispelijk gedrag.

Eenige vaardigheid in machineschrijven strekt tot aanbeveling.

Eigenhandig geschreven sollicitaties worden, onder bijvoeging van een inschrijvingsbewijs in het Bevolkingsregister, ingewacht uiterlijk tot en met 7 December 1939:

op Curaçao bij den Commandant der Militaire Politietroepen;
op de overige eilanden bij den Gezaghebber of den Onder Gezaghebber.

Willemstad, 16 November 1939.
De Commandant
der Militaire Politietroepen.
E. L. VENEMA.

Bekendmaking.

Voor indienstreding bij het Korps Veldwacht worden gevraagd een tiental jongelieden uit het Gebiedsdeel Curaçao.

De opleiding voor Veldwachter zal op het eiland Curaçao worden gehouden en zal 2 à 3 maanden duren.

Gedurende deze opleiding wordt een inkomen genoten van fl. 50.— per maand, benevens vrije kleeding, voeding en huisvesting.

Na de opleiding zullen betrokkenen aan een examen worden onderworpen, waarna, bij gebleken geschiktheid, indeeling volgt bij het Korps Veldwacht.

Alsdan geldt de voor dat Korps vastgestelde salarieering.

Vereischten voor toelating tot de opleiding zijn:

Nederlander of Nederlandsch onderdaan;

Ongehuwd en niet in concubinaat leven;

Leeftijd 19 tot en met 25 jaar;

Lengte tenminste 1.70 meter;

Lichamelijk geschikt voor politiedienst, te blijken uit een voorloopig geneeskundig onderzoek;

Voldoende algemeene ontwikkeling, ten blijke waarvan een eenvoudig examen zal worden afgenomen;

Onberispelijk gedrag.

Eenige vaardigheid in machineschrijven strekt tot aanbeveling.

Eigenhandig geschreven sollicitaties worden, onder bijvoeging van een inschrijvingsbewijs in het Bevolkingsregister, ingewacht uiterlijk tot en met 7 December 1939:
op Curaçao bij den Procureur—Generaal;
op de overige eilanden bij den Gezaghebber of den Onder—Gezaghebber.

Willemstad, 16 November 1939.
De Procureur—Generaal,
Hoofd der Politie in Curaçao,
TH. van der LAAN.

De stille overwinningen in de levensstrijd komen nooit in de krant. Daarover wordt nimmer gefluisterd, al overtreffen ze ook in grenzelooze mate de luidruchtige nederlagen der zwaksten, **die aanstonds als een algemeenheid worden geboekt.**

De liefde, die God van ons vraagt, is niet de liefde van het gevoel, maar de liefde van de daad. Als wij onze liefde niet in daden bewijzen, is onze liefde niet echt, is de verzekering van onze liefde een openlijke leugen.

Eenige en Algemeene Kennisgeving.

In verband met met de droeve scheepsramp van het S.S. „Simon Bolivar" zal a.s. Zaterdag des morgens om 7.30 uur precies, in de Kathedrale Kerk S. Anna, EEN PLECHTIGE REQUIEM MIS worden opgedragen voor de zielerust van den omgekomen opvarenden.

Wij hopen dat vrienden en kennissen de geboden gelegenheid zullen benutten om op deze heilzame wijze hun medeleven met de slachtoffers te betuigen.

HET BESTUUR VAN HET APOSTOLAAT TER ZEE CURAÇAO.

TOEZICHT OP LEVENSMIDDELEN VAN DIERLIJKE OORSPRONG.

Door het personeel van de Veterinaire Dienst te Willemstad en omgeving gedurende het 3e kwartaal van dit jaar werd in winkels en bergplaatsen achterhaald de volgende hoeveelheden vlees, vleeswaren en vis:

150 Kg. gezouten vlees

193 Kg. worst

315 Kg. rundvlees, 289 Kg. varkensvlees, 28 Kg. schapenvlees, 120 Kg. gehakt, 50 Kg. vleeswaren, 50 bevroren konijnen.

472 Kg. verse vis, 25 Kg. gezouten vis.

Op verzoek van handelaren werd afgekeurd 10.135 Kg. gezouten vlees, 1773 Kg. kaas, 75 Kg. vers vlees, 200 Kg. worst, 240 Kg. ham, 600 Kg. gezouten vis.

In de vleeshallen en vleeswinkels van particuliere slagers werd afgekeurd 385 Kg. rundvlees, 35 Kg. geitenvlees, 45 Kg. varkensvlees en 150 Kg. vis.

Op het abattoir werd o.a. afgekeurd 8 runderen, 8 geiten, 2 schapen en 4 varkens geheel, niet minder dan 572 runderlevers, in de verbrandingsoven werden 30 dode dieren vernietigd en ±30.000 Kg. slachtafvallen.

In winkels van levensmiddelen werden 25 gewichten en 64 maten in beslag genomen die ondeugdelijk waren of niet aan de voorschriften voldeden.

DE SPECIALE KINDERVLUCHT NAPELS — BATAVIA.

Het vliegtuig werd volgeboekt.

De plannen der K.L.M. om een speciaal vliegtuig van Napels naar Batavia te zenden om daardoor ouders in Indië in de gelegenheid te stellen in een week tijds hun in het Moederland studerende kinderen te laten overkomen, zijn in alle opzichten met succes bekroond. **Het toestel werd volgeboekt.**

Elf kinderen vertrokken 23 October onder leiding van Mejuffrouw Wynoldi en den heer G. A. de Stoppelaar, Gemachtigde der K.L.M. voor Nederlands-Indië, des namiddags te vijf uur van Amsterdam Centraal Station. De air-hostess mej. Wynoldi vergezelde het troepje tot Napels en keerde daarna terug. Tot Batavia waren de kinderen verder toevertrouw aan de zorgen van den Heer de Stoppelaar.

Donderdag, 26 October, vertrok het gezelschap met de „Reiger" uit Napels.

Dat deze plannen van de K.L.M. in goede aarde zijn gevallen, blijkt niet alleen uit het feit, dat de „Reiger" volgeboekt naar Indië vertrok, maar ook hieruit, dat er nog enkele aanvragen zijn, zodat herhaling van deze vlucht wordt overwogen.

DE KAPSTOK EN HET KLEEDJE.

Enige tijd geleden is er in de kranten een oproep gedaan mede te werken aan de inrichting van de Kantine in het Quarantainegebouw.

Het was de bedoeling om de vrijwilligers en militairen, tijdens hun vrije tijd, een gezellig verblijf aan te wijzen, waar zij zich konden vermaken. Indien het mogelijk was, zou men met de te vele gaven nog een andere gelegenheid daartoe scheppen. Er werden stoute plannen in elkaar gedraaid, om met de ingekomen goederen een gezellig millieu te scheppen.

Enfin, het zou hier op neer komen, **dat de kantine een monument zou worden van de gulheid en goedgeefsheid der ingezetenen.**

De oproep is enige weken oud en, wij denken, bijna vergeten. Iedereen is overtuigd, dat alles dik voor elkaar **is en dat er weder een grootse daad gesteld is.**

Het is dus tijd om dank te zeggen voor al het geschonkene. Om te danken al degenen, rijk en arm, die wonen in Punda en Otrabanda, in Emmastad en Willemstad, in het Westen en in het Oosten, in het Noorden en in het Zuiden, in de grotten van Hato en op de toppen van de Christoffel.

Ja er moet dank gezegd worden, neen gestotterd, pardon, ik bedoel gestameld worden voor alle gaven groot of klein, trots of nederig, nuttig of onnuttig, heel of kapot, etc. etc.

O, volk van Curaçao, de vrijwilligers en militairen, zij danken U uit de grond van hun hart, zij danken U als blijde kinderen, zij danken U in verrukking. Zij danken U, gulle vrienden en vriendinnen, zij danken U voor die kapstok en dat kleedje.

Helaas, kunnen wij U niet zeggen: die kapstok en zijn kleedje, want het is ons onbekend of dat kleedje behoort bij die kapstok. Het is mogelijk, dat die kapstok een andere gever of geefster heeft als dat kleedje; het is ook mogelijk, dat natuurlijk die kapstok en dat kleedje bij elkaar horen. Dat wil echter niet zeggen, dat het geschonken is door denzelfden gever of geefster.

Het kan zijn, dat het gegeven is door een combinatie van gulle lieden; het onmogelijk is het, dat door een toevallige omstandigheid, dat kleedje en die kapstok door willekeurige, aan elkaar onbekende personen geschonken, toch als aan elkaar passend gebruikt kunnen **worden voor het zelfde doel,** namelijk tot het bergen van hoeden en het zonder vlekgevaar ophangen van mantels, etc. En wij moeten U eerlijk zeggen, dat zou werkelijk prettig zijn.

Immers, als dat kleedje en die kapstok niet bij elkaar horen, alhoewel zij wel door dezelfde gever of geefster geschonken zijn, maken zij toch, dat de inrichting van de kantine onnodige moeilijkheden baart.

Stel eens voor, dat dat kleedje een tafelkleedje is of een werkkleedje, een bedkleedje, een haardkleedje of nog een ander soort kleedje, dan is het toch nog maar niet zo makkelijk, dat een behoorlijke plaats te geven. Was het een bidkleedje, dan konden natuurlijk de dankbare vrijwilligers en militairen om beurten daarop blijk geven van hun uit het hart opwellende dankbaarheid; doch wij geloven, dat het dat zeker niet is.

U ziet dus, dat het waarachtig nog niet zo makkelijk is van dat kleedje een dankbaar gebruik te maken. Het is een geluk, dat een kapstok nu eenmaal een kapstok is. Dat moet U goed begrijpen, wij bedoelen dat een kapstok, dus ook die kapstok slechts gebruikt kan worden voor één doel, zoals wij boven hebben aangegeven.

Een kleedje echter is een algemene aanduiding van een lap stof, min of meer in een bepaalde vorm en bewerking, welke juist door die bepaalde vorm en bewerking, zijn bepaaldheid voor een zeker doel krijgt.

Bijvoorbeeld, een kleedje gemaakt met de opzet dienen als tafelkleedje kan niet gebruikt worden als kapstokkleedje en U begrijpt, dat in deze tijden de militairen zich **niet kunnen veroorloven** een bespottelijk iets te lanceren. U ziet onze moeilijkheden.

Het lijkt ons derhalve het beste, nogmaals de hulp in te roepen van de ingezetenen van Curaçao, opdat wij een waardige oplossing krijgen van het kapstok en het kleed-geval. Om het moeilijker te maken, informeren wij dus niet, of die kapstok en dat kleedje bij elkaar horen. Neen, met de onwetendheid daarover, zoekt U een geschikte oplossing om die cantine behoorlijk Curaçao-waardig in te richten.

We houden niet van dreigen, maar als er geen oplossing komt, dan hangen wij die kapstok en dat kleedje op het Brionplein. We hebben toch niet veel monumenten en mooie ook niet, doch op heel Curaçao zal er dan geen beter monument staan, het welk de grootheid van Curaçao zo duidelijk en waarheidslievend zien laat, als die kapstok en dat kleedje.

C.V.B. — SURINAAMS ELFTAL 4 — 0

Een erg geflatteerde overwinning die het proefelftal van de C.V.B. op het Surinaams elftal behaalde, en we mogen gerust zeggen, dat met een goede doelverdediger het Surinaams elftal zeker gelijk had kunnen spelen.

Zoals U ziet, een niet erg overtuigend debuut van onze jongens!

Het beste voldeed wel de verdediging, waarmee elk elftal handen vol werk hebben, het trio Vos — Maduro — Rosina was uitstekend.

Van de middenlinie voldeed Ruiz ons het best, al zagen we hem dikwijls graag wat sneller.

In de aanval rammelde het weer lustig met als zwakste plek de midvoor Rojer. Hij mag wel een handige speler zijn, maar als leider van de aanval gaat er heel weinig van hem uit en is zijn spel dikwijls veel te peuterig. Zou H. Nahar van Transvaal hier niet véél beter voldoen? En héél productieve speler en een oude rot in het vat!

Het Surinaams elftal was goed en dreef het C.V.B.-team dikwijls op eigen helft terug. Het kreeg dan ook 5 hoekschoppen te nemen, terwijl het Curaçaose elftal zich met 2 moest tevreden stellen. Hier was de achterspeler De Koop de grote man; wel de beste speler van het veld!

Over de wedstrijd zelf kunnen we na het bovenstaande kort zijn. De eerste helft een gelijkopgaand spel met om beurten beide doelen in gevaar. Vos krijgt dan ook enkele goede schoten te verwerken, maar aan de andere kant scheelt het soms ook niet veel, zo b.v. als Monkou op de doellijn nog net tot hoekschop kan koppen.

Als Ramirez enkele minuten voor de rust de bal goed van Hernandez krijgt toegespeeld, aarzelt hij niet en plaatst vlak naast de stokstijf staande doelverdediger in het doel, 1—0.

De eerste 15 minuten na de rust is het Surinaamse team goed in de aanval en krijgt de C.V.B. verdediging het hard te verantwoorden. Maar dan wordt het 2—0 als bij een uitval van Curaçao, Rojer van dichtbij inschiet.

Het duurt niet lang voor het 3—0 is, waarvoor Ramirez zorgt, dank zij doelverdediger v.d. Geld.

Nu is bij het Surinaamse elftal dan ook alle strijdlust er uit. Het C.V.B. team blijft gevaarlijk en mist ettelijke kansen. Dan wordt het 4—0 als bij een prachtige open aanval, waarbij de bal van Bernabela naar Pietersz en dan naar Rojer gaat, waarna laatstgenoemde doelpunt.

Kort hierna blaast scheidsrechter Visser af.

Zoals we al zeiden, geen al te schitterend debuut van ons Curaçaos elftal. De technische Commissie zal er dan ook wel wat aan veranderen!

J. S.

OM DE RAMP VAN DE S.S. „SIMON BOLIVAR".

Het was Zaterdagavond half 6, dat de geweldige catastrofe, welke het SS. Simon Bolivar getroffen had, hier op Curaçao bekend werd. Dit was door de Engelse radio; tien uren tevoren was de ramp gebeurd. Ook in de verdere uitzendingen van die avond en de Zondag kon men uit de buitenlandse stations nadere bijzonderheden horen. Maar bijzonderheden van een beperkte inhoud, te beperkt althans voor het publiek op Curaçao, die op dat schip kennissen hadden, en familieleden en vrienden, en die gaarne zouden willen weten, hoe het daarmee gesteld was.

Maar, waar vandaan en dan nog hoe, zouden deze berichten op Curaçao moeten komen? Particulieren, zoals Mgr. Verriet, die al spoedig bericht kreeg, dat de 4 Zusters Dominicanessen ongedeerd in Londen waren en ook de Directie van de C.P.I.M. die in Engeland belangrijke informaties wisten in te winnen, wisten iets, maar alleen over eigen mensen. Maar omtrent het lot van hen, die niet voor de C.P.I.M. of de Missie aan boord waren, wist men niets en de gehele Zondag niet en ook Maandag niet.

De Curom heeft met prijzenswaardige ijver zich Zondag beschikbaar gesteld, maar dat de omroeper niet meer kon geven dan het luttele nieuws, dat we uit de radio al gehoord hadden, lag ook niet aan hem.

Noch het Gouvernement, noch het agentschap der K.N.S.M. had enig bericht ontvangen. Vooral dit laatste heeft bij de Curaçaose bevolking een zeer onaangename indruk achter gelaten. Te meer nog, daar een telegram van de United Press van Zondag, uit Londen mededeelde, dat de agenten van de K.N.S.M. aldaar een voorlopige lijst publiceerden met 297 overleverden en 103 vermisten.

We weten, dat het niet de schuld is van de Agent op Curaçao, die aanstonds om inlichtingen vroeg, doch deze niet eerder kreeg dan Mandagavond 7 uur, waarop om half 9 deze voorlopige lijst in de Curom werd gepubliceerd.

Nogmaals meenden wij hier uiting te moeten geven aan de onaangename stemming, welke deze handelwijze van het hoofdkantoor der K.N.S.M. op Curaçao gewekt heeft.

Wanneer we verder het relaas lezen, wat de Beurs Maandagavond over het gebeurde geeft, dan zien we weer, hoe droevig de Nederlandse berichtgeving is ten opzichte van Curaçao. Volgens de Beurs, moest Radio Holland, de verzorger van de nieuwsberichten van de Beurs, „de aether afzoeken om nadere berichten". Nadere bijzonderheden, op welke tijd de catastrofe plaats had, waar de eerste ontploffing geschiedde, of er twee ontploffingen waren, waaraan het aantal slachtoffers te wijten, enz., enz., ontbreken geheel.

We zijn er zeker van, dat de telex van het A.N.P. in Nederland heel wat meer en nadere berichten heeft medegedeeld, welke we hier op Curaçao node missen.

Hier voelen we wel heel sterk weer het gebrek aan goede berichtgeving: maar ook in vele andere opzichten, is vooral in deze oorlogstijd een goede, zuivere, Nederlandse berichtgeving van veel belang, van nationaal belang, maar ook van groot cultureel belang.

Juist willen we nu eens de bijzondere aandacht hierop vestigen, omdat we weten, dat de huidige Directeur van het Algem. Ned. Persbureau het tot zijn ideaal heeft gesteld, ook West-Indië per telex van een goede berichtendienst te voorzien, gelijk dat in Ned. Indië het geval is. Particulier initiatief echter schiet hier te kort en **daarom zal het Gouvernement,** zowel hier, als in Nederland moeten meehelpen, om de vervulling van dit algemeen belang te helpen verwezenlijken.

Moge de treurige berichtgeving van de ondergang der Simon Bolivar, nog weer eens de aandacht der autoriteiten vestigen op de plannen van het A.N.P. welke voor het Nederlandse Bestuur wel van het **meeste belang zijn.**

KINDERARBEID.

Op de landsverordening houdende bepalingen tot verbod van arbeid van kinderen beneden de leeftijd van 13 jaar, is door het Bestuur een Memorie van Antwoord aan de Staten gezonden, waaraan we het volgende ontlenen:

Wat betreft de mistoestanden ten aanzien van het te werkstellen van kinderen beneden 13 jaar kan worden medegedeeld, dan van onderwijszijde vaak de klacht is geuit, dat vele kinderen tengevolge van het verrichten van allerlei verspreide diensten de school verzuimen, of wel, dat zij, voordat zij de school bezoeken, reeds arbeid hebben verricht, daardoor te laat komen en/of niet voldoende helder meer zijn om het gegeven onderwijs te volgen.

Voorts komt het voor, dat kinderen van jeugdige leeftijd zware lasten van een te lossen schip dragen (Bovenwinden), terwijl eveneens, zoals enkele leden reeds vermoeden, ook het zoutgaren op Bonaire aanleiding is geweest tot een voorstel, arbeid van kinderen beneden 13 jaar te verbieden. Uit de onregelmatigheid en de verspreiding van de gevallen moet verklaard worden, dat geen dossier ontstaan is.

In art. 1.:

Alle arbeid, ook die in ziekenhuizen of societeiten is verboden voor kinderen beneden 13 jaar, indien die arbeid tegen loon of niet tegen loon, maar in de regel tegen loon door volwassenen wordt verricht.

Aan het verzoek van enkele leden om een uitzondering te maken voor kinderen, die tegen loon vee hoeden, meent het Bestuur geen gevolg te kunnen geven. De verordening vindt mede haar oorsprong in het veelvuldig voorkomen van arbeid door kinderen op het land. Daarenboven geeft art. 1 tweede lid reeds de gelegenheid dergelijke kleine diensten te bewijzen in eigen gezin.

Er bestaat geen bezwaar de redactie van artikel 1 sub 2 overeenkomstig het voorgestelde te wijzigen, en is daartoe bijgaande nota van wijzigingen bijgevoegd.

Bij de redactie van art. 2 heeft de gedachte voorgezeten, dat ook arbeid in ambachtsscholen en werkkampen aan redelijke grenzen, overeenkomstig de physieke gesteldheid van kinderen, moet gebonden zijn. Nu bestaat er voor de ambachtsscholen reeds een leerplan, waarop de overheid reeds genoegzaam invloed kan uitoefenen. Eveneens heeft Scherpenheuvel een reglement, opgesteld onder overheidstoezicht en kunnen reglementen voor de werkkampen spoedig worden verwacht. Men kan dan ook van mening zijn, dat de arbeidstijd in dergelijke inrichtingen genoegzaam is beperkt en gecontroleerd. Er bestaat dan ook geen bezwaar de laatste zinsnede van artikel 2 te doen vervallen.

REGELING. DE HUURCOMMISSIE

Volgens publicatieblad no. 124 heeft Z. Excell. de Gouverneur bepaald, dat de huurcommissie-regeling in werking treedt met ingang van 20 Nov. 1939.

GEEST VAN SAMENWERKING.

Het was in het jaar 1752, op de 28ste December, dat de Gouverneur van Curaçao, Isaac Faesch, naar Holland moest schrijven: „Het is al zo ver gekomen, dat de gemene man niet meer aan de kost kan komen. De ganse scheepvaart ligt in de grond en de kooplieden, die nog negotie hebben, worden door de ongelukkigen geruineerd. De armoede hier te lande is groot en onbeschrijflijk."

Deze toestand was ontstaan door de opstand der arbeiders, een paar jaar daarvoor, door de talrijke ontvluchtingen naar de kust en door de oorlogstoestand. Bovendien was men op de kust scherp oplettend, en werden er allerlei maatregelen tegen de Hollandse smokkelaars getroffen.

De koning van Spanje keurde op de De koning van Spanje keurde op de 22 ste Augustus 1778 te Madrid nog eens die de Venezolaanse handel bemoeilijken, goed. Een tijd dus van materiële nood.

Het doet daarom goed, dat men genegen was elkaar te helpen, dat er een geest van samenwerking bestond.

We lezen n.l. in de „Beschrijving van het eiland Curaçao" door J. H. Hering uitgegeven in het jaar 1779, dat toen de Luthersen het plan opvatten om een kerk te gaan bouwen, (deze kerk verrees later vooraan in de Bredestraat) zij daarbij steun vonden bij Katholieken, zowel als bij Israëlieten.

„Niet alleen de Leden der Gereformeerde Kerk, maar ook de Rooms-gezinden (die hun kerk een weinig verder aan de Bredestraat gebouwd hadden), betoonden hunne bereidwillige onderstand."

Er was dus een goede verstandhouding in die tijd, een geest van samenwerking.

X.

De deugd van Godsverering moest de meest eigene zijn van iedere mens. De mens kan zich te goeder trouw, uit onwetendheid of tengevolge van verkeerde invloeden, valse begrippen of voorstellingen vormen van God, maar hij kan niet, tenzij uit kwade wil, lange tijd ontkomen aan de zich opdringende, ja dwingende innerlijke overtuiging, dat zijn leven afhankelijk is van een Hogere Macht en dat hij aan die Macht eerbied en gehoorzaamheid verschul- is. Doet hij dit niet, dan handelt hij tegen zijn geweten; een geheimzinnige stem verwijt hem de verwaarlozing van God, Die ook dáár tegenwoordig is.

Als 't kleed ons past, is het versleten;
Als men het boek kent, is het uit,
Als men het leven komt te weten,
Dan valt het scherm dat alles sluit.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

In het voorlopig verslag op de Koloniale begroting van 1939 heeft men van verschillende zijden instemming betuigd met de versterking van de Curaçaose defensie. Sommige kamerleden stelden de vraag, of het niet billijk is, dat de oliebedrijven met de kosten van de kustverdediging worden belast. Velen anderen waren hier tegen. Inzake de koloniale begroting van 1940 werd van verschillende kanten ongerustheid geuit over de toereikendheid van de tegenwoordige defensiemiddelen van Suriname en Curaçao, welke niet genoeg veiligheid waarborgen. Verscheidene leden merkten op, dat op Curaçao zoveel mogelijk welvaartsbronnen moeten worden aangeboord naast de olieindustrie, of zo zij bestaan, dienen deze hoger ontwikkeld te worden. Voorts besteedde men aandacht aan het feit, dat ondanks de economische ontwikkeling de woningtoestanden zelfs in Willemstad onbevredigend zijn; gemeend werd, dat van gouvernementswege krachtig de hand geslagen moet worden aan de krotopruiming en dat men een begin moet maken met de bouw van doelmatige woningen.

Korporaal van Dijk heeft met gevaar voore igen leven de op hol geslagen paarden van de munitiewagen te den Haag, waarin projectiel waren, die tot explosie waren gekomen, tegengehouden. Hierdoor heeft de korporaal een eventuele ramp voorkomen.

Zondag voor het front van de troep heeft de commandant namens den minister een gratificatie van 50 gulden en twee dagen extra verlof toegekend, waarna bij dagorder van den commandant van het veldleger de korporaal tot wachtmeester is bevorderd.

In nacht van 19 November heerste over geheel Nederland een zware storm, waardoor o.a. een Belgisch Rijnschip te Wemeldnge gezonken is. De schipper, zijn vrouw, twee kinderen en een knecht zijn verdronken.

V.S.V. — DWS. twee-nul, Haarlem — A.D.O. nu-zes, Ajax — Blauwwit een-drie, 't Gooi — Stormvogels een-nul, H.B.S. — C.V.V. vier-twee, Xerxes — Sparta drie-drie, Feyenoord — D.H.C. twee-een, Go Ahead — Heracles een-twee, Hengelo — Enschede twee-nul, Quick — N.E.C. een-vijf, Helmond — B.V.V. drie-vijf, H.S.C. — Achilles zes-een.

De rest afgekeurd wegens slecht weer.

BOEKBESPREKING.

„ZONNEWIJZER 1940" EN „DE WINDROOS 1940".

De Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht heeft onlangs haar tweede „Zonnewijzer" uitgegeven en daaraan een nieuwe uitgave toegevoegd, getiteld „De Windroos", een soort Zonnewijzer-voor-de-jeugd, zoals de uitgevers dit boek definieren. Uiterlijk zijn beide boeken duidelijk familie van elkaar; zij zijn typografisch in dezelfde prettige trant verzorgd en met dezelfde goede smaak verlucht; hun inhoud is van gelijke afwisseling en overvloedigheid. Het verschil tussen beide uitgaven richt zich naar het verschil dat tussen jeugdige en volwassen lezers bestaat.

Wat in deze boeken in zo ruime mate en voor 95 ct. geboden wordt, dwingt respect af. De uitgevers verstaan het vak: zij geven waar voor hun geld en méér dan dat, en zo zal ook de Zonnewijzer 1940 samen met De Windroos zijn weg naar de katholieke huiskămers wel vinden.

Een groot aantal dichters, schrijvers en beeldende kunstenaars heeft zijn medewerking verleend. Zij deden het met wisselend succes, somwijlen zoekend naar den eenvoudigen trant, voor de uitgave vereist, een enkele maal wat oppervlakkig, andermaal treffend van geluid en doorgaans wat de verluchting betreft, uitnemend slagend.

Beide boeken zijn met goeden smaak geschreven, getekend, samengesteld en gedrukt, verstaanbaar en bereikbaar voor vele duizenden, den geest verrijkend en weldadig voor het gemoed.

Aan deze eis voldoet de Zonnewijzer 1940 zonder twijfel. Er zijn gedichten, schetsen spreuken van allerlei aard, direct of indirect verband houdend met den loop der getijden en van het Kerkelijk jaar.

De redactie werd gevormd door: Mr. A. Diepenbrock, Ernest van der Hallen, Henk Kuitenbrouwer (Secr.), Irma Meyer, Jac. Scheurs M.S.C., Kees Spierings en Bernard Verhoeven.

De medewerkers zijn o.a.: Ernest Claes, Vincent Cleerdin, A. Diepenbrock pr., Kees Galesloot, Mgr. Prof. Dr. J. Hoogveld, Albert de Klerk, Dr. H. H. Knippenberg, Marie Koenen, Henk Kuitenbrouwer, Albert Kuyle, Prof. Dr. Will. Lampen O.F.M., Jozef Muls, Felix Timmermans, Bernard Verhoeven.

Als illustrators werken mede o.a.: Henri Jonas, Joep Nicolas, Adriaan van der Plas, Cuno van den Steene, Karel Tholè en Felix Timmermans.

De Windroos (de Zonnewijzer voor de jeugd) verdeelt zich in vier delen: de wind is Noord, Zuid, Oost, West, alle ingeleid door een kort gedicht van Bernard Verhoeven. „Op de Windroos", zo zegt een woord vooraf, „voeren onze voorvaders uit om de wereld te verkennen, handel te drijven, strijd te voeren". Over deze voorvaders, maar ook over de mensen van deze tijd, vertelt dit boek een reeks verhalen aan de jeugd, aan wie „de wijsheid en het schone avontuur worden voorgehouden.

Ook dit werk bevat een bonte verscheidenheid van vertellingen in proza en gedichten, raadsels, tekeningen en kleuren-reproducties, eenvoudige wijze lessen en tal van wetenswaardigheden, die de leergierige jeugd bevredigen kunnen.

Onder de medewerkers vinden we ook bovengenoemden.

Zij leverden een hoeveelheid lectuur van ongeveer vierhonderd bladzijden en brachten een werk tot stand, dat welkom zal zijn bij de jeugdige lezers voor wie het bestemd is. Men mag het dan ook in veler handen wensen.

VREDESWERK DER VIER LAATSTE PAUSEN.

De vrede moet het werk zijn van de rechtvaardigheid.

De bijzondere belangstelling der wereld voor 's Pausen eerste encycliek vindt haar verklaring in de omstandigheid, dat de Pausen hun eerste plechtige zendbrief steeds plegen te bezigen als een soort troonrede, waarin zij het programma van hun komend pontificaat neerleggen.

Op het vredesprogram van dezen Paus willen wij nu niet nader ingaan, maar slechts verwijzen naar de encycliek, die wij in onze verschillende nummers in zijn geheel afdrukken.

Eerste encycliek van Pius X.

Pius X, die op 4 Augustus 1903 werd gekozen, publiceerde zijn eerste encycliek juist twee maanden later, en wel op 4 October, de dag van Sint Franciscus van Assisië. Hij stelde in dit document, dat met de woorden begon: „E supremi apostolatus numero", het program van zijn regering door de volgende opmerkelijke verklaring vast: „Indien iemand Ons het wachtwoord zou willen vragen van hetgeen wij als Onze toekomstige wil zouden kunnen uitdrukken, kunnen Wij geen ander antwoord geven dan: „Alles herstellen in Christus!"

Het was toen de tijd der grote vredes-conferentie in Den Haag, die op initiatief van den laatsten Tsaar van Rusland was begonnen en de tijd van de stichting van het Haagse Permanente Hof van Arbitrage. Is het niet treffend dat Pius X in die tijd, toen immers niemand ernstig aan de mogelijkheid van een internationale oorlog geloofde, herhaaldelijk en met alle nadruk op het ijdele van alle vredesstichtingen wees, indien deze niet gegrondvest waren op de geest van God en de goddelijke Rechtvaardigheid?

En hij deed dit met dezelfde woorden, die 36 jaren later zouden schitteren in het wapen van een anderen Paus, die toen nog als een jeugdige en eenvoudige priester zijn eerste dienst deed in de bureau's van de Pauselijke staatssecretarie.

„De wens naar de vrede" — aldus schreef Pius X in zijn eerste encycliek van 4 October 1903, — leeft zonder twijfel in het diepste hart van iedereen, en er is niemand, die er niet naar hunkert. Maar het is absurd de vrede te willen zonder God, want waar God ver is, daar is ook de rechtvaardigheid niet te vinden; en waar de rechtvaardigheid zoek is, daar is alle hoop op vrede ijdel: Opus justitiae Pax! — De vrede moet het werk zijn van de Rechtvaardigheid".

Het vredeswerk van Benedictus XV.

Elf jaar zijn er sindsdien vergaan en Benedictus XV volgt den 10den Pius op de Stoel van Petrus. Het is 3 September 1914 en de wereld zucht onder de verschrikkelijke gesel van de wereldoorlog. De nieuwe Paus wil daarom niet in de weidse basiliek van Sint Pieter worden gekroond, maar in de stille eenvoud van de Sixtijnse kapel. Onmiddellijk daarop, op 8 September, het feest van Maria Geboorte, houdt Benedictus XV zijn eerste consistorie en richt een hartstochtelijk vredesappèl tot de vorsten en leiders der oorlogvoerende landen. Helaas blijven de woorden van den Hogepriester ongehoord, de oorlogsgruwelen duren voort. Op de eerste November 1914, het feest van Alle Heiligen, verschijnt daarop de eerste encycliek van den nieuwen Paus — „Ad Beatissimi Apostolorum Principis" — die niets anders is dan één veroordeling van de oorlog, één ontroerend beroep op de christelijke volkeren, weer tot de wegen van vreedzaam overleg en ware vrede terug te keren.

Vredesprogram van Pius XI.

Weer acht jaren later, op 6 Februari 1922, beklimt Pius XI de Pauselijke troon. Lange tijd moest de wereld wachten op zijn eerste encycliek, die pas elf maanden later verscheen, op de vooravond van Kerstmis 1922. Enige dagen tevoren, in het consistorie op 11 December, had de Pontifex zijn eerste encycliek echter reeds aangekondigd, toen hij sprak: Vurig hopen Wij dat Onze arbeid gelijk moge zijn met die van Onze twee onmiddellijke voorgangers, waarvan de één zich had voorgenomen, alles te herstellen in Christus, en de andere nooit ophield aan de wereld de ware christelijke vrede te prediken. Deze twee verheven gedachten willen Wij van nu af aan samensmelten in het éne program: „Pax Christi in regno Christo" — „De vrede van Christus in het rijk van Christus!" En inderdaad was deze schone gedachte de inhoud van de beroemde en magistrale eerste encycliek van Pius XI „Urbi arcano Dei", die de Heilige Vader bij de Kerstreceptie persoonlijk in haar eerste exemplaren an de kardinalen uitreikte.

Ziehier dus het vredesprogram der laatste drie Pausen, dat zich in wonderlijke continuiteit heeft voortgezet tot het heden en tot de reeds bekende uitspraken en daden van onze tegenwoordige Paus.

OORLOGSVERSCHRIKKINGEN

Het betreft de tanks, die als nietsontziende monsters hun weg gaan, er niet oplettend wie en wat wordt verpletterd.

Als niets-ontziende monsters.

De ooggetuige verhaalde in de Maasbode, hoe de wegen bezaaid waren, dichtopeen, met doden maar ook met gewonden, van den vijand maar ook talrijk genoeg van de eigen mannen; en hoe de oorlogsmachines over deze mensen, die de wegen bedekten, heenreden, — omdat het parool gegeven was: steeds vooruit, tot elke prijs, wijken voor niets en niemand, meedogenloos voortwaarts.

Naast en over elkaar lagen de gevallenen, velen gaven nog teken van leven, onder hen ook eigen manschappen, — maar de monsters kwamen in al hun zwaarte aangerold en verpletterden alles, wat daar lag aan dood of nog levend mensenmateriaal. De mannen, die in gevecht gewikkeld waren, wisten in tal van omstandigheden de oorlogsmachines achter zich en werden daardoor als 't ware vooruitgedreven. Wat viel, kon onmogelijk meer ontkomen en wat gewond werd en op de aarde neersloeg, wist zeker, dat de dood zo aanstonds volgen zou.

Zo was de triomfale verovering, één grote monsterachtigheid van infernaliteit.

Als deze helse zegetocht gepasseerd was, bleef één grote dodenpoel over. De aanblik was ontzettend en de verpestende lucht niet te beschrijven. Inder haast werden op en in en langs de wegen kuilen gemaakt, voor behoorlijke diepte was geen tijd — en zo ging het verder, een grote oorlogsverschrikking, waarvan de burgerbevolking, ook bij de meest enthousiaste radio-uitzending zich geen voorstelling kan vormen, wat maar goed is ook.

In Duitse bioscoop-theaters draaien nu de oorlogsfilms — uit Polen en van de beschieting, een hel van oorlogsverschrikking in de superlatief, van Warschau, om de bezoekers, burgers en militairen, dit duivelse oorlogsfestijn te laten meegenieten. Een grof misbruik van techniek van onze tijd. Eén beeld van verwoesting, vernieling, verchaotisering, monstertemptatie, waarbij onwillekeurig de gedachte rijst: als ons dat toch ook eens zo zou moeten overkomen.

Het bulderen, gieren, donderen en kletteren der projectielen en granaten wordt op de geluidsfilm vergezeld door explicaties — in propagandistische geest. Van Warschau of wat er van over is, wordt het geheel verwoeste ghetto te zien gegeven, waarbij een twintigtal extra-typerend realistische vertegenwoordigers van het oude volk, bij wie schrik, angst en ontzetting in de ogen te lezen staan, op een rij worden gezet. De explicateur van de geluidsfilm zegt dan zo ongeveer: Dit nu zijn de Polen voor wie Engeland en Frankrijk in het krijt treden en voor wie Rusland hulp is komen verlenen om ze te bevrijden van de heersers, die hen niet wisten op te heffen.

De reactie op deze filmvertoning, die geen greintje kan bijdragen tot beschaving of welke veredeling dan ook, is: een ijzig stilzwijgen. Dat kan ook moeilijk anders. Geestdrift voor de oorlog kan door zoiets onmogelijk worden gewekt, al is een zegetocht nog zo groot en tot nu enig in de geschiedenis, maar voor bioscoopbezoekers is de bijsmaak grenzeloos bitter.



SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Bondselftal — Surinaams elftal	4—0.
Hercules Jr. — Tropiales	1—3.
Scherpenheuvel Jr. — Volcania Jr.	0—2.
Asiento 2 — Transvaal 2	Niet doorgegaan.
Niet doorgegaan.	D.C.C. — Sparta

HET VOORLOPIG ELFTAL DAT OP ZONDAG 26 NOVEMBER TEGEN PARAGUAY ZAL UITKOMEN, BESTAAT UIT DE NAVOLGENDE SPELERS:

E. Vos (R.C.C.)

J. M. Rosina (Scherp.) — A. J. Maduro (SUBT)

H. Leers (J. Hol.) — Oostlander (Asiento) — E. Ruiz (SUBT)

J. Pietersz (SUBT) — J Ramirez (J. Hol.) — C. Bosch (SUBT) — M. Hernandez (SUBT) — R. Bernabela (SUBT)

Scheidsrechter: **Visser**
Grensrechter: **Brakke**

Reserves:

Grovell	SUBT	Isidora	Volharding
M. Davelaar	SUBT	Royer	Volharding
Atalida	Hercules	Panneflek	R.C.C.
Faneyten	Volharding.		

Houders van vrije kaarten hebben geen vrije toegang voor hun dames bij de wedstrijden Paraguayos — Curaçao.

Junioreskaarten zijn voor genoemde interlanden wedstrijden ook niet geldig.

HET BESTUUR.

VERDERE BIJZONDERHEDEN BETREFFENDE HET „PARAGUAYOS" ELFTAL DAT OP CURAÇAO ZAL SPELEN.

Het „Paraguayos" elftal dat op Curaçao zal spelen, vertrekt op de 21ste e.k. aan boord van het ss „Santa Rosa" van Barranquilla en zal de volgende dag hier aankomen.

Het gezelschap bestaat uit 19 personen en wel 2 afgevaardigden en 17 spelers, t.w.:

Tomas F. Digalo, President
J. Garcia Gonzáles, Secretaris
Alberto Caso, Midden-voor
Favio Fanego Fleitas, Doelverdediger
Alcibiades B. Laguardia Doelverdediger
Felipe Samaniego, Back
Avelino Acosta, Back
Ricardo Seguel, Half-back

Miguel Ortega, Center-half; heeft meerdere malen als center-half voor het Argentijns nationaal elftal gespeeld.

Domingo Escobar, Half-back

Alejandro Mariscotti, Half-back, geleend van de bekende „Boca Juniores" van Argentinië.

Ciriaco Cardoze, Half-back.

Juan M. Malfatti, rechtsbuiten van „San Lorenzo de Almagro" van Argentinië; was de aanvoerder van de Argentijnen op Curaçao.

Antonio Morales, rechtsbinnen van „Atlanta" van Argentinië die zelfs voor het Braziliaans nationaal elftal heeft gespeeld.

Eligio Quinónez, Linksbinnen.

José Gómez, Linksbuiten van „Chacarita" van Argentinië

Gilberto Doldán, Linksbuiten (ook linksbinnen).

Andrés Mendoza, Rechtsbuiten.

Luis Fuentes, Linksbinnen van internationale betekenis.

Door de Paraguayos werden de navolgende wedstrijden gespeeld:

	gesp.	gew.	gel.	verl.
Barranq.	4	3	1	0
Cali	3	0	1	2
Chili	3	2	—	1
Cost. Rica	5	4	0	1
Mexico	9	4	1	4
Panama		1	1	0
San Salv.	3	2	1	0

In totaal gespeeld 28 wedstrijden waarvan 16 gewonnen, 4 gelijk gespeeld en 8 verloren. Doelpunten in hun voordeel 90, tegen 50.

De twee in Cali verloren wedstrijden werd gespeeld tegen een vertegenwoordigend Cubaans elftal; 5 der beste spelers der Paraguayos hebben wegens blessures niet aan de wedstrijden kunnen deelnemen. Een der in Chili gewonnen wedstrijden werd gespeeld tegen het vertegenwoordigend Chileens elftal dat deelnam aan de Zuid-Amerikaanse kampioenschappen in Lima.

De enigste wedstrijd in Panama gespeeld, werd gewonnen met 9—3.

Uit het bovenstaande blijkt, dat de Paraguayos inderdaad **VOETBALLERS** zijn en Curaçao zal al het mogelijke moeten betrachten om niet te verliezen.

Nogmaals, lezers, indien U werkelijk van goede voetbal wilt genieten, koopt dan direct Uw toegangsbewijs voor de wedstrijden, zodat U teleurstelling door eigen schuld voorkomt, d.w.z. om met geld in handen, geen kaart te kunnen kopen. Komt U kijken naar goede balcontrole, naar goed samenspel en onvermijdelijk naar goede doelpunten ...... dat wil zeggen, indien onze jongens niet gaan tonen wat ze kunnen en onze doelverdediger zijn doel niet hermetisch afsluit. Zullen wij geen einde kunnen maken aan de triomftocht van de gasten???? Zal ons elftal, van minder bekendheid zijnde, in staat zijnde deze Zuid-Amerikaanse voetbalartisten te weerstaan?????

Op algemeen verzoek is het aanvangsuur van de wedstrijd van **Donderdag 30 November** bepaald op **kwart over vier** in plaats van om **vier uur.**

Het loket, alsmede de ingang tot de onoverdekte tribune (tweede rang) is verplaatst van de Oostzijde, naar de **WESTZIJDE** van het terrein.

Iedere Saulus heeft een ziel, waarnaar God zoekt.